ANUL XIII. — No. 2017. 8 PAGINI 3 LEI Duminecă 12 Aprilie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an .... LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari ... 2000
Un număr vechiu 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60, Administrația 3.26.60, Redacția și provincia 3.26.69

Darul de Paști al sportului românesc

De sărbătorile Paștilor evoluiază în Capitală, în fața publicului bucureștean, puternica formație cehoslovacă «Slavia». E o sărbătoare sportivă cu dublă semnificație. Footballistică, pentrucă teamul cehoslovac ne va arăta un joc de clasă, așa cum suntem îndrituiți să ne așteptăm dela o echipă cu rezultate atât de strălucite în palmares; și în al doilea rând de o mare semnificație morală.

După echipa Beogradsky, care ne-a vizitat anul trecut, iată pe reprezentanții sportului cehoslovac veniți să facă vie, în fața zecilor de mii de spectatori, imaginea Micei Ințelegeri.

Căci sportul a încetat de mult să fie un simplu amuzament. Sportul e azi un important factor social de apropiere între popoare. Sportul e menit actualmente ca, peste ințelegerile politice, țesute în umbra cancelariilor, să reflecte instinctul popular, preferința sinceră a massei, ce țâșnește puternică din strigătul mulțimii. Și suntem siguri că publicul bucureștean va ști să facă adevărata ovațiune, echipei cehoslovace, care este pentru noi întruchiparea vie a perfectei comuniuni sufletești cu amica și aliata noastră Cehoslovacia.

In timp însă ce pe terenurile Capitalei echipele românești se vor lupta pentru victoria sportivă, din îndepărtata Franță — dar atât de apropiată de inimile noastre — ne vine vestea darului cel mare ce l-a căpătat de sărbătorile Paștilor, sportul românesc.

Toma Aurel, micul dar vajnicul boxeur român, cu seninătatea pe care ți-o dă conștiința că ceeace faci este în însăși forța lucrurilor, culege la Paris, victorie peste victorie, acumulând glorie pentru sportul românesc.

Ieri a recoltat a șaptea victorie consecutivă. A învins pe Valentin Angelmann, campionul lumii la categoria muscă. Și și-a deschis un drum sigur, spre titlurile de campion al Europei și al lumei la categoria sa, cocoș.

In orice altă țară din lume, rezultatul acesta ar fi fost așteptat cu respirația oprită, cu nerăbdări chinuite și clocotitoare.

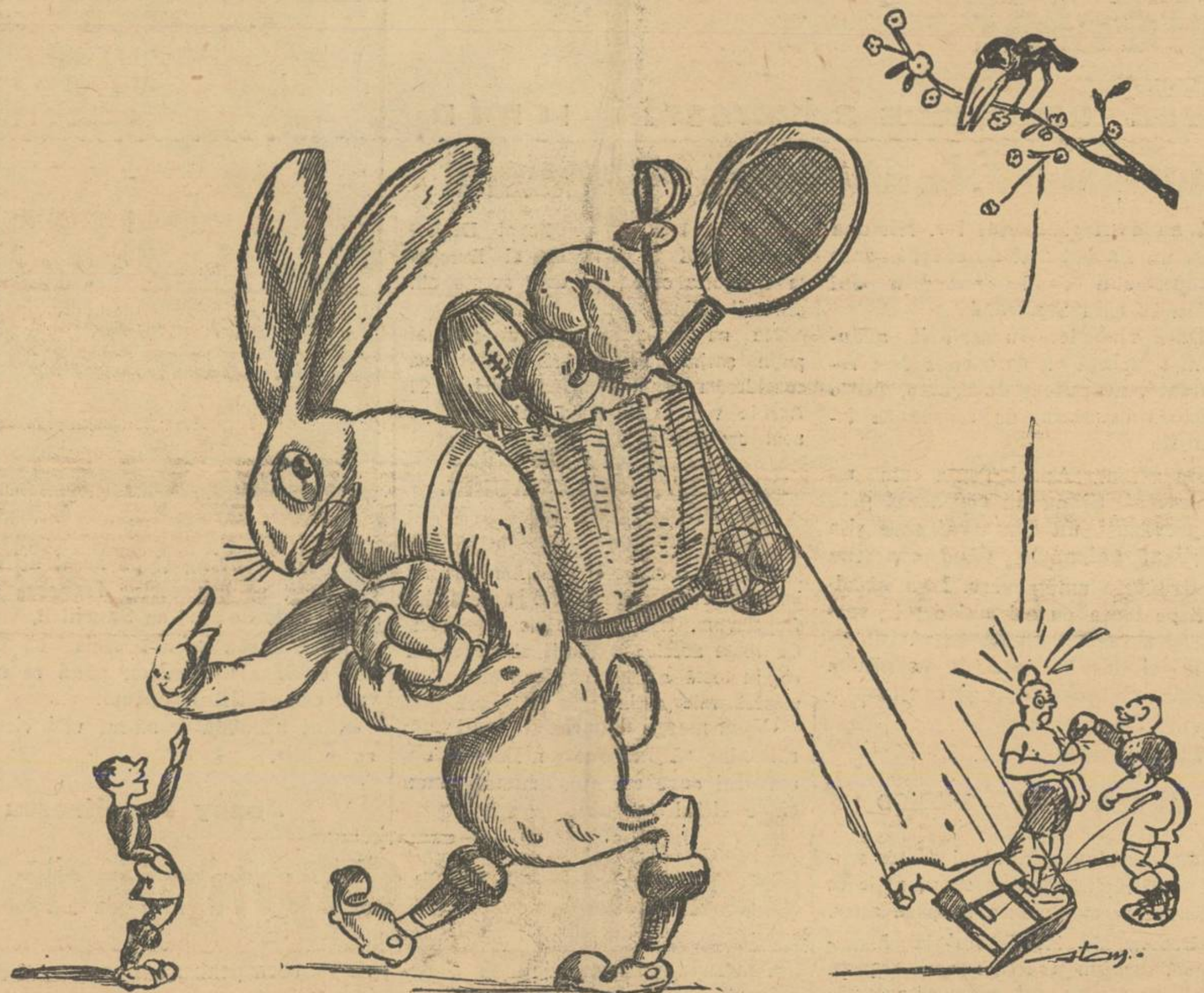
La noi, această splendidă victorie, nu trece, ca un simplu fapt divers, dar — în orice caz — este diminuată de o atmosferă ce răpește evenimentului sportiv adevărata sa valoare.

In timp ce pe arena Venus vor veni miile de oameni să aplaude o echipă străină — prietenă și iubită după cum desigur că merită — dar care aproape sigur ne va bate, aceiași spectatori nu-și dau seama de proporțiile victoriei unui român care în străinătate, croindu-și cu greu un drum printre atâtea interese contradictorii, aduce în pumnii săi, o nouă și admirabilă afirmare a sportului românesc.

Publicul nostru e prea tânăr, și ideia de sport e încă prea puțin intrată în conștiința sa, pentru a prețui nu numai spectacolul ce-l are în față, ci mai ales semnificația ce se degajează și proporția ce o are o mare victorie românească pe continent.

Deaceia, iată adevăratul dar de Paști al sportului românesc, darul pe care Toma Aurel îl oferă din plin, simplu și senin celor ce palpită, trăesc, suferă și se bucură prin și pentru sportul românesc.

Al. Munteanu

Pentru care din echipe o fi... iepurele înainte?...

LUCICA

Nuvelă sportivă

de ST. RADU

— Dar să nu întârzii! Și să nu mănânci mult... Dar mai ales să nu bei. Nu uita că toate speranțele nostre sunt la tine, jucăm cu Slavia și trebue — înțelegi, — trebue să facem un rezultat bun. La ora 3 cel mai târziu să fii pe teren!..

Ii răsunau încă în urechi cuvintele ce i le spusese azi dimineață Varga, antrenorul.

Și acuma era 3 jumătate. Și era amețit. Lucica fusese atât de drăgălașă, atât de parfumată..

Nu băuse mult. Ciocnise doar convențional cu tatăl Lucicăi și cu frățiorul ei. Băuse doar câteva pahare.

Se simțea amețit. Și era îngrijorat. Asta n'o făcuse niciodată de când joacă în echipa I-a, de când Varga îl remarcase la juniori și îl încercase într'un match greu, în prima echipă.

Il știa cuminte, așezat, serios. Și nu l-a putut refuza. Il înțelesese. Mâine trebuia să se cunune și nu putea lipsi azi dela părinții ei.

Lucica îi cunoștea simțimintele. Știa că o iubește mult, cinstit. Dar părinții ei. Mama...

— Dacă nu vii, va spune că nu mă iubești.., Că iubești mai mult matchul... Vino Nelule, roagă-i să-ți dea voie !...

Abia a putut scăpa. Mașina mergea par'că prea încet cu cei 60 km. pe oră. S'a făcut 4 fără 25.

A coborît febril, a plătit șoferului și a dat să intre.

La poartă, cum l-au zărit, o puzderie de copilandri l-au năvălit. Un atac sonor i-a perforat timpanele.

— Dom'le Nelu, să mă iei și pe mine...

— Nene Oprișan, mai arde un shot ca ăla cu care l-ai găurit pe Crețeanu.

Nelu credea că visează. Plutea par'că într'o ceață deasă. A zâmbit aproape mecanic și a tras după el câțiva băețași.

In poartă l-a întâmpinat d. Marinescu Copaie, secretarul clubului.

— Cum, unde ai fost?.. Abia acuma vii?...

A îngăimat un salut și a fugit spre cabină. Camarazii lui erau în păr. L'au întâmpinat gălăgioși, râzându-i vesel în față.

— Hristos a înviat, Nelule!

— Adevărat că a înviat! a răspuns el subit înveselit în timp ce-și smucea cravata și o atârna în cuiu.

Varga a intrat în cabină, l-a privit, nu i-a spus nimic, s'a așezat apoi pe banchetă și a început să le vorbească băeților

— Tu, Sergiule, să fii atent la Puc. Stai mereu lângă el... Iar, înaintarea să nu aștepte mingile. Interii să vină mereu înapoi să-și găsească mingi. Noi trebue să facem joc de apărare. Noi suntem cei mai slabi..,

Dar, să știți dela mine, putem să-i batem. Curaj!..,

Și apoi, ca și cum abia atunci l-ar fi remarcat:

— Ce faci Nelule? Cum te simți?...

— Bine! Foarte bine... Azi sunt în formă!..

S'au echipat apoi.

El își simțea capul greu. S'a furișat afară, a intrat în cabina alăturată și, cu frica în sân, s'a dus la duș. A ținut capul în apa rece câteva minute. S'a șters apoi bine cu tricoul.

Se simțea mai bine. Limpezit.

Câtă lume.., Unde o fi acum Lucica? O fi venit?

De obiceiu stă în loja din mijloc... Nu, nu o vede. Sunt atâtea femei în albastru... Par'că numai în albastru..,. De ce s'au îmbrăcat toate în albastru?.,

A fost atât de drăguță... Il mângâiase pe obraji.,. Ii șoptise cald, amețitor, aproape de ureche..,

Ah! numai să fie în formă..,

Când au intrat pe teren l-a orbit soarele. Se simțea vioiu, înaripat.

A strigat cel mai tare — ce puternică îi era vocea !... — «trăiască, de trei ori trăiască, pentru public...».

Și apoi au început matchul.

Cehii i-au luat repede. Doamne, ce înalți sunt! Ii dominau.

Dar Sergiu și Lecca se țineau bine. Degajau tare, interveneau cu succes.

A primit o minge dela halful dreapta și a driblat frumos un adversar. Apoi a dat să deschidă pe stânga. Dar l-a încolțit Simperski. A rămas pe loc și a privit ce frumos se duceau...

Mingea a ajuns la Puc. Sergiu se repede, e driblat, fuge după Puc, nu-l ajunge. Shot — doamne ce shot — ah! goal!...

Privea spre tribune... Unde o fi oare Lucica?..

La pauză, în cabină, Varga a venit lângă el.

— Dar ce vrei cu mine? Ce, am jucat prost? Dece nu ai nimic cu apărarea?... — a răbufnit el nervos.

— Dar nu am nimic cu tine, Nelule! Dece te enervezi... — l-a potolit Varga. Ați jucat cu toții bine. Jucați așa mereu. Dar fiți atenți. Și trageți la poartă. Să egalăm!... — a continuat.

Când au reînceput jocul, Nelu credea că va cădea jos. Deodată, parc'ă, i se muiaseră picioarele.

— Haide Nelule! a auzit el ca în vis vocea lui Tică, cumnățelul lui.

— A venit Lucica, și-a spus. Trebue să egalez.

Se juca repede. Dar el se mișca greu.

— Ce dracu am?...

«Mingea se perindă depe un teren pe altul» — vor spune mâine gazetele.

Mai era puțin. 7 minute.., Galeria se impacientase.

Varga le-a făcut un semn: Inainte! Ca împinși de un resort s'au avântat. Un atac pe dreapta, o centrare, un shot. Planicka a prins însă dumnezeește. Și apoi altă incursiune.

Tomescu interul stânga, a trimis lui Moraru, interul dreapta. Acesta a păcălit un fundaș și i-a dat lui, drept înainte.

— Dacă o ajung și trag... Ce o să se bucure Lucica! i-a fulgerat un gând, în timp ce se precipita.

A ajuns balonul, a încordat piciorul și a tras!...

Un urlet de mii de voci l-a asurzit... Trăsese alături!..

Planicka a cules zâmbind balonul și a degajat. Peste câteva clipe arbitrul fluera sfârșitul.

*

In cabine, băeții nu i-au spus nimic, numai Varga i-a surâs amabil.

— Nu-i nimic băete!...

S'a îmbrăcat încet, plictisit. Aburii grei din cap i se risipiseră. Se simțea bine, limpede. Acum ce frumos ar fi tras!..

Și-a luat capul în mâini. Ce păcat!

— Nelule! uite, un bilețel dela Lucica. Era Tică, cumnățelul lui

A desfoit febril misiva.

NELULE

Imi pare rău, eu sunt de vină!... Acum știu ce am de făcut. Un footbalist bun, trebuie să fie numai footbalist. Să nu ne mai vedem. Să ne simțim doar. Când vei juca să știi că ochii mei te urmăresc și te'ncălzesc din tribună...

Cu drag,
L.

A recitit. Era buimac. Nu, nu se poate... Mâine e doar nunta !...

In spatele lui, Varga surâdea misterios.

Acum își da seama...

Varga vorbise Joi la antrenament, atât de mult cu ea...

Ouă roșii

Paștele-a sosit în fine cu senin și cu mult soare,
Cu belșug de voie bună, cozonaci și ouă roși,
Curtea, strada, atmosfera, e un imn de sărbătoare,
Toți au haine noi pe dânșii. Să le poarte sănătoși!

Ouăle-au ajuns la modă, peste tot au căutare,
Nu contează prețul mare, se consumă zeci de mii,
Iar găinile, deștepte, fiindcă cererea e mare,
Fac eforturi și fac ouă de trei patru ori pe zi.

Sportsmenii, tradiționalii, iau ouă imaculate,
Le așează la peluză, unde se 'njură de foc,
Și'ntr'o clipă cel mult două, ouăle nevinovate,
Foarte rău se rușinează, și roșesc toate pe loc.

La un match cu palpitație se agită fiecare,
Jucătorii cad în poartă, un portar e'n piruetă,
De emoție spectatorii s'au ciocnit atât de tare
Incât în tribuna mare, ouăle-au ajuns omletă.

Domnu' arbitru, era lege, a făcut-o cam de oaie,
Spectatorii nu mai iartă, publicul nu mai înghite,
Și în chip de proectile a'nceput să curgă ploaie
De-ouă roșii, verzi și albe, proaspete... și chiar clocite.

Toți sportivii din tribune au făcut cură de ouă,
Nu mai pot nici să se miște, au stomacul ca de plumb,
O duduie nostimioară, cu pantofi și rochie nouă,
Ar vrea să mănânce ochiuri chiar din oul lui Columb.

Suporterii, lângă tușe, după un festin cu miel,
Spun la anecdote d'alea cu efect pe gâdilate,
Fetele 'și vopsesc obrajii și-și dau ochii cu rimel,
Iar copiii lângă garduri joacă leapșa pe ouate.

Jucătorii nu iau premii, nici cadouri, nici bani ghiață
Ca trofeu un stoc de ouă, se distribuie pe dată,
Juniorii și piticii vor primi ouă de rață,
Iar echipele de old-boys, câte-un ou de ciocolată.

La rugbyști un match de rugby, se transformă'n bătălie,
Dinți volanți, capete sparte, buze rupte, nimic nou,
Ca'n tot anul și de Paște se ciocnesc cu frenezie,
Fără nici un fel de ouă, fiindcă mingea-i ca un ou.

La Băneasa și Floreasca se pariază cu ardoare,
Pariorul scoate într'una, fiindcă d'aia-i parior,
Cursa doua, cursa patra, scoate până nu mai are.,
Fără bani și fără ouă, vai de cozonacul lor.

E un val de bucurie, sărbătoarea-i o romanță,
Fiecare colț de stradă parcă e o strofă nouă,
Sportsmenii de-atâta bine, farmec și exuberanță,
Fredonează toții: «Plouă, plouă, fetele se ouă».

Azi ciocnește ouă roșii, fiecare individ,
Il ciocnește și-l ochește ca țintașu'ntr'un panou...
Cel ce a ciocnit cu oul și-a rămas cu el valid
Este invidiat de lume și e decretat er-ou.

A. Noi

COTIDIANE

PRIN TELEFON

Cea mai recentă victorie a lui Toma Aurel la Paris — a șaptea floare dintr'un buchet de zile mari — în dauna unui campion mondial, a produs, după cum era și firesc, entuziasm în cercurile sportive.

Cu sufletul la gură, am așteptat aseară strangulați de emoție la telefon, rezultatul matchului.

— Allo Paris!

— Allo salle Wagram!

După câteva minute (și minutele sunt „lungi" de tot când vorbești cu Parisul) o voce morocănoasă ne-a transmis cea mai plăcută veste: Aurel Toma vainquer!

Cum era și firesc, n'am putut avea prea multe amănunte. Doar atât: Angelmann a fuzionat cu podeauau în repriza întâia, fiind numărat până la trei.

In culmea fericirei — Toma e doar român de-al nostru! — redactorul nostru a făcut o confuzie. A înțeles că Angelmann a fost trimis de trei ori la pământ. Nu e grav. Cititorii noștri vor fi satisfăcuți azi, chiar când vor afla că francezul a fost o singură dată în poziție orizontală.

Nostimada însă e alta.

Un ziar de prânz, care s'a specializat în ultimul timp în „interview-uri telefonice" cu Toma Aurel, precizează deasemeni — în afară de altă „amănunte" că Angelmann a fost de trei ori down. Ba mai mult. Reportagiul care începe cu „PARIS 9 (prin telefon)" e iscălit majestuos de un redactor care aseară a fost văzut bine-mersi pe sălile Federației de football.

Nici asta n'ar fi atât de grav. S'ar putea ca redactorul cu pricina, care aseară la ora 10 era pe calea Victoriei, să fi fost expediat la Paris prin... belinogramă.

Mai periculos e însă jocul cu... telefoanele. Noi însă îl găsim justificat. Telefonul 32669 al „Gazetei Sporturilor" e atât de ocupat, încât e mai comod să dai 3 lei și să iei „Gazeta Sporturilor" dela chioșc... Găsești și rezultatele Toma — Angelmann, plus alte rezultate din străinătate, cu cari poți foarte lesne comite câteva „PARIS 9 PRIN TELEFON"

O fetiță de 9 ani în echipa olympică a Statelor Unite

In echipa olympică a Statelor Unite va face parte cel mai tânăr atlet care a participat vreodată la această competițiune.

Recordul în materie l-a deținut până în prezent micuța Matsuko Inada,, *care a fost cea mai tânără concurentă. La vârsta de 11 ani a făcut parte din echipa de patinaj a Japoniei, care a luat parte la jocurile de iarnă din 1936.*

De data aceasta, în echipa Statelor Unite va figura micuța Betty Slade, în vârstă de 9 ani, care va concura la câteva probe nautice.

Betty Slade este un mare talent și are conformația fizică a unei tinere de 14—15 ani.

„Gazeta Sporturilor" urează sărbători fericite cetitorilor săi.

Echipa d-lor Beneș și Milan Hodza

Amintiri, anecdote, legende, în legătură cu cariera Slaviei

Conform unei vechi și încă nedesmințite tradiții, sărbătorile Paștilor găzduesc un mare turneu internațional de football.

Indeobște, aceste turnee sunt organizate de cluburi. Este interesant de spus că pentru obținerea privilegiului organizării acestui turneu se dă o luptă îndârjită între grupările fruntașe, cu mult înainte de Paști.

Primul obiectiv este angajarea echipei străine. Cine reușește să închee cel mai bun angajament, să angajeze adică echipa cea mai tare, poate fi asigurat, că a învins.

Pentru Paștele 1936, s'a dat lupta între Venus, Ripensia, C. A. O. — deoparte — și alte grupări fruntașe, de altă parte.

Primul grup a reușit — frumos tur de forță — să angajeze „Slavia" din Praga.

Ceilalți au tratat cu o echipă rusească, în acelaș timp când se trata cu Slavia. E incontestabil că dacă reușia proectul aducerii unei echipe rusești pentru turneul pascal, lucrurile s'ar fi complicat. Am fi avut două turnee, la fel de interesante, publicul s'ar fi împărțit, dar nu ar fi fost în binele sportului. Căci nu avem un public atât de numeros încât să se poată împărți și — vorba ceia — să ajungă pentru toată lumea...

Tratativele cu rușii au căzut însă în baltă, spre satisfacția adversarilor Slaviei, și poate a unei părți din public, care altfel ar fi trecut prin clipe de grea încordare, ar fi simțit acel „embarras du choix" atât de penibil pentru un sportiv convins.

Așadar, lucrurile s'au aranjat de la sine spre satisfacția cluburilor și a opiniei publice. De Paști vom avea un singur turneu și anume, un turneu minunat în care una din cele mai bune echipe din Europa, dă replica unui buchet frumos de echipe românești. Ripensia, leaderul clasamentului, *C. A. O.* al doilea clasat și *Venus*, cea mai bună echipă bucureșteană și totodată, speranța football-ului pur românesc.

Un gest semnificativ al sportivilor cehi

Dacă Venus, C. A. O. și Ripensia nu au nevoie de recomandări speciale, dacă și Slavia este prea bine cunoscută sportivilor noștri, ne vom ocupa totuș — conform politeței caracteristice poporului nostru — de oaspeți.

(Continuare în pag. III-a)